

DIVIACKI TURISTI SENIORI V JESENNOM ČASE

Mesiac Október je pre turistiku veľmi priťažlivým obdobím. Jednak farebnosťou prírody, ale zvlášť potom pre turistickú spoločnosť seniorského veku. Nie je to síce tak dávno, stalo sa to iba v roku 1990, keď Organizácia Spojených národov rezolúciou 45/106 vyhlásila **1. Október** za **MEDZINÁRODNÝ DEŇ SENIOROV** a neskôr sa v šírých končinách sveta udomácnil aj október, ako **MESIAC ÚCTY K STARŠÍM ĽUĎOM**. Dôvodom k tomuto počinu bola vtedy správa OSN o demografickom vývoji ľudstva, ktorá skonštatovala, že populácia starne a to čoraz rýchlejším tempom. Starnutie populácie so sebou prináša významné hospodárske a sociálne výzvy, tak pre vyspelé, ako aj rozvíjajúce sa krajiny. „Medzinárodný deň seniorov“, má upozorniť na postavenie a problémy staršej generácie v spoločnosti, oceniť jej prínos, znalosti a skúsenosti. Poukázať má tiež na rovnosť postavenia a dôstojnosť života starších ľudí, pričom snaha o zlepšovanie kvality ich života a uplatnenia sa v spoločnosti nemá zostať iba témou diskusií, ale systematicky má vyústiť do konkrétnych činov. Práve obsah predchádzajúcich viet sa stal pre členov **SENIORKLUBU TURISTIKA DIVIAKY** niečo ako „štátnym sviatkom“. Veď priemerný vek našej 17 člennej seniorskej



komunity je 77 – slovom – sedemdesiat sedem rokov.

Tak sa stalo, že v utorok 1. Októbra tohto roku som si ako prezident nášho SENIORKLUBU samučičký sám pripomenul tento významný sviatok mojich súkmeňovcov na **STRÁŽI 534m** nad obcou Socovce. Bolo vtedy krásne slnečné počasie, viď obrázok číslo jeden. Spomínal som pritom aj na doby dávnejšie, keď sme si v podstate v dnešnej spoločnosti, pravda, vtedy o 58 rokov mladší s chuťou a srdečne zaspievali: ...prvého októbra rukovať mám... atď. Vtedy nás ešte neboleli ani kríže, ani kolienka a svet bol gombička.

O niekoľko dní neskôr, konkrétne

v sobotu 5. Októbra sme sa už ale viacerí stretli na Bralovej skale 826m v rámci Národného stretnutia turistov veteránov 2024. Pravdou je, že počasie tu bolo diametrálne odlišné ako v utorok – viď obrázok číslo dva. Jeden z „nášho“ prostredia: Onedhy prišla jedna „skoroosedmdesiatnička“ na túru a vraví druhej „skoroosemdestanička“: Predstav si, môj vnuk nechce jesť hovädzí jazyk, lebo že vraj je zo zvieracej papule! Tak mu dnes na večeru uvarím jedno vajíčko a hotovo!

V stredu 16. 10. 2024 sme mali **DERNIERU** Projektu **UTAJENÉ MIESTA na Slovensku**. Tento projekt trval tri roky a ukončili sme ho v poradí 36. „utajeným



miestom“ vo Zvolene, pri **RÁDIOAKTÍVNOM JAZIERKU 360m**. Nad Zvolenom, na Borovej hore som „objavil“ jazierko, ktorého hĺbka je síce iba 1,5 metra, ktorého voda však má vysokú mineralizáciu a je mierne rádioaktívna. Táto rádioaktivita nie je pre človeka nebezpečná. Jazierko síce nie je slovenským unikátom, ale napriek tomu je proste krásnym prírodným úkazom, ktorý sa rozhodne oplatí ísť pozrieť. Na obrázku číslo tri je skupinka členov SENIORKLUBU TURISTIKA Diviaky stojacích na východnom brehu jazierka, od ľavej strany Števo Hudák, Vierka Bellanová, Emil Kotián a Bolek Vričan. Jeden zo športového prostredia a navyše, zo Šariša, znace?: Potápač šarišan ku žralokovi: Dzekujem ci, že ši mi zóžral švékru....Žralok: Šak zme chlópi, ta ně, mušíme sebe pomáhac, ta ně?



V **piatok 25.10.2024** som absolvoval individuálnu (inak to v našich podmienkach asi ani nejde??!!) do Jasenskej doliny k **CHATE LYSEC 583m** – vid' obrázok číslo štyri. Na OcÚ v Beleji som sa, k môjmu údivu, dozvedel, že majiteľ tohto objektu pokračuje v dostavbe a že vraj, vnútorné priestory už ma dorobené. Ja som zistil, že aj obvodové múry sú už z väčšej časti zateplené a že to, pravdepodobne, speje k zdarnému koncu a otvoreniu tejto ináč krásnej chaty a ešte aj na fantastickom mieste stojacej.

Celkom na záver ešte jeden z medzinárodnej scény: „Americkí vedci zistili, že Slováci majú po dvoch koníčkoch a to: cestovanie do práce a umenie prežiť z výplaty...vedeli ste to, milí spoluobčania? Čii?

Dca Števo Hudák, majster turistiky
Prezident
SENIORKLUB TURISTIKA Diviaky